

ΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥΣ ΣΤΥΛΟΥΣ ΣΚΗΝΑΙ

Έννοεται ότι δὲν πρόκειται ήμετες νῦν τόσον χργά νὰ κρίνωμεν τὰς κατὰ τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν πρὸ τεινων ἡμερῶν παρὰ τοὺς Στύλους ἀγόρευσιν τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ Ἀττικῆς κ. Τιμ. Φιλήμονος λαβούσας χώραν σκηνάς. Αὐταὶ ἔκριθησαν ἥδη καὶ κατεδικάσθησαν ἐν τῇ συνειδήσει παντὸς ἀμερολήπτου πολίτου. Παρετηρήσαμεν διμως περιέργως ότι ἐν ταξι περὶ αὐτῷν κρίσεσιν ἐν μόνον παρελείφη: διδιάζων δὲν χαρακτήρα αὐτῶν, ἀπευθυνομένων πρὸς ζηνδρα, οἵτις οὔτε χιδαῖος ἀγορητὴς εἶναι, οὔτε ἀνόητος καὶ περάφορος δημεγέρτης, οὔτε κωμικὸς τὸ ἥθος η θεατρικὸς τὸ παράστημα καὶ τὴν φωνὴν. Εἰς ρήτορα ἐπιχειροῦντας νὰ ἔκθεσην πρὸ αὐτοῦ ἀντικρούς μωρᾶς ἰδέας η θέλοντος νὰ παρασύρῃ αὐτὸν διὰ κενῶν ἐννοίας φράσεων η μιμικῶν σχημάτων η μελοδραματικῶν στάσεων ἐπιτρέπεται τὸ ἀντιφρονοῦν ἀκροστήριόν του, νομίζον ότι εὑρίσκεται πράγματι εἰς δημόσιον θέαμα, νὰ διακόπτῃ η παρεμποδίζῃ αὐτὸν δι' ἐπιφωνήσεων, κρότων καὶ θορύβων ἀναλόγων πρὸς τοὺς ἐν τῇ "Ἀντρῷ τῶν γυμφῶν η τῷ Θεάρῳ τοῦ Ιαοῦ." Αλλ' εἰς ἀνθρώπον οὐτινος καὶ η πορεία καὶ δὲν γένει βίος δὲν παρέσχον μέχρι τοῦδε δείγματα ἐλαφρότυπος, ἐργομένου δὲ ἀπλῶς νὰ ἔκθεσῃ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς του τὰς ἰδέας του, ἀσύγγνωστος ητο καὶ η κοινοτέρα ἔλλειψις σεβασμοῦ. "Ηέιτε δὲ πράγματι τοιεύτου δημάτερος συναδέλφος, διότι μ' δὲν τὰς τυχὸν παρακρούσεις η διαλείφεις καὶ η δημοσιογραφικὴ ἐργασία αὐτοῦ καὶ η ἐν τῇ βουλῇ πολιτεία καὶ ιδίως η πρὸς κατάρτησιν τῆς μαναδικῆς μας ἐν τῷ τόπῳ Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς σπουδὴ καὶ μέριμνα δὲν δύνανται βεβαίως νὰ θεωρηθῶσιν ἔξιοκαταφρόνητοι ὑπηρεσίαι πρὸς τὴν πρόδον καὶ τὴν ἀναπτυξιν τοῦ τόπου.

ΜΠΟΝΑΜΑΣ

"Ἄν τὰ μᾶς δώσῃς μεταξὺ τῶν τόσων μποναμάδων
Σκέπτεσαι καὶ τὸν ἡρωα τοῦ περπιτοῦ Ἀπρέλη
Πρωθυπουργὸς καὶ ἄλλη φορὰ μετ' ἡχῶν καὶ Συρράδων,
Κράτησε τέτοιον μποναμᾶ καλλίτερ." Αἴ-Βασιλη!..

Ναβίμ

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Περίεργον! Ακριβῶς κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν κατεργάνη σκρόβης ότι πολλοὶ τῶν ὑποστηριζόντων τὴν εύρεται περιφέρειαν τὰ ἔχουν στεγά. Τί ἀντίθεσις!

.

Προκειμένου περὶ τοῦ κ. Ξένου, τοῦ ιστορικοῦ ὑποστηρικτοῦ τῶν μονοπωλίων:

— Ἀντιπολιτευόμενος εἶναι αὐτὸς η συμπολιτευόμενος;
— Αὐτός; Εἶναι μονοπολιτευόμενος!

.

Τηλεγραφοῦσιν ἡμῖν ἐκ Ζακύνθου ότι η συνταγματικὴ μηχανὴ λειτουργεῖ καλῶς. Έννοεται ότι πρόκειται περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Λομβάρδου μετενεγθείσης ἐκεὶ συγκαρματικῆς μηχανῆς . . . πρὸς ἐπίστρωσιν τῶν δδῶν.

Αξενόρει

ΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

(οιαδέ μόνον).

Τίνε τρόπῳ ἐπεισθῇ νὰ φηφίσῃ δικάστης Δουκᾶς.

Η θύρα μου ἡνεώχθη ἔξαίροντς καὶ ως λαϊλαψί εἰσόρμησεν εἰς τὸ δωμάτιόν μου διά φίλος μου Λουκᾶς. Εύρισκόμην ἀκόμη ἐν τῇ κλίνῃ, διό περιβλέψας κύκλῳ εἰδεν ότι τὸ μόνον ἀντικείμενον, ὅπερ ἡδύνατο νὰ χρητιμοποιηθῇ κάπως ως καθίσμα, ητο τὸ παρὰ τὴν κλίνην κιβώτιον μου, ἐπιπλον σαθρόν, ὑποστὰν πολλὰς πραγματικὰς καὶ δχι μεταφορικὰς τρεκυμάς κατὰ τὸν βίον του, πρωστήμαν δὲ ὑπὸ τῆς θείας προνοίας νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ως καθίσμα καὶ ως τράπεζα καὶ ως γραφεῖον καὶ ως ίματιοθήκη καὶ ως νιπτήρ καὶ ως βιβλιοθήκη· μόνον ως κάποιτρον δὲν ἡδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ, διότι εἶχε χάσει πρὸ καπιροῦ τὴν στιλπνότητά του.

Ἐνόησε ἀμέσως ότι διά Λουκᾶς διετέλει ὑπὸ τὸ πρότος σφρόδρας ἡθικῆς συγκινήσεως. Καὶ τὸ ἐνόησε δχι μόνον ἐκ

τοῦ τρόπου καθ' ὃν εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν μου καὶ ἐκ τῆς ἑκφράσεως τῆς μορφῆς τοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀκίνησίας τῶν σιαγόνων του. Διότι πρέπει νὰ εἰξέρετε διὰ ὁ φιλοτάτος ρου Λουκᾶς εἶναι τὸ τρωχτικώτερον πλασμα τοῦ βασιλείου τῆς φύσεως. Οἱ τριάκοντα δύο, πιθανώς δὲ καὶ περισσότεροι ὄδοντες μὲ τοὺς ὅποιους τὸν ἐπροίκισεν. Οὐ ψιστος διὰ νὰ συντρίψῃ τὴν ὑπερήφανον στερεότυπη πεντὸς σκληροτραχήλου καρύου ἢ ἀμυγδάλου, εἶναι καθ' ὅλας τὰς φρας τῆς ἡμέρας ὀπεικίνητοι. Οσάκις δὲν θράνει καρύδια ἢ λεπτοκάρυα, τρώγει χαλβᾶν· οσάκις δὲν ἔχει χαλβᾶν ροκανίζει παξιμάδιον ἢ ἀναμικασθή στραγάλιον· ὀσάκις καὶ αὐτὰ λείπουσι, τρώγει τοὺς ὄνυχάς του καὶ ὀσάκις καὶ αὐτὸ τὸ ἑφόδιον τοῦ λείφη καὶ οἱ ὄδοντες του φραγώθησι μέχρι ρίζης ὅμοι μὲ τὴν ἀκραν τῶν δακτύλων, τότε τρώγει... Ξύλον, διότι ἀναμιγνυόμενος εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ λχλῶν ἀπερισκέπτως, ως ἔχων τὸ στόμα ἐλεύθερον, προκαλεῖ ἕριδας καὶ ἀπιθέσεις ἐναντίον του.

— Τί συμβαίνει, Λουκᾶ; τὸν ἥρωτησα τί τρέχει;

— Δὲν τρέχει τίποτε, μοὶ ἀπήντησεν ἔγω τρέχω.

— Καὶ διατί τρέχεις;

— Τρέχω νὰ σ' εὔρω. Η ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς ἐσίμωσε. Μὲ παρεκίνησες ως φίλος νὰ λαβῶ μέρος ἐνεργὸν εἰς αὐτὴν, διότι ὡς μοὶ εἴπεις αἱ περιστάσεις τῆς πατρίδος εἶναι κρίσιμοι καὶ τὸ πιστεύω. Καὶ ἀπεράσια πράγματι νὰ ριφθῶ εἰς τὸν ἀγῶνα μὲ δῆλην τὴν ζέσιν. 'Αλλὰ...

— 'Αλλὰ τί...

— Λείπουν τὰ σύμβολα, φίλε μου! τὰ σύμβολα, ἐννοεῖς; Αὐτὴ εἶναι ἡ ὄλικὴ παράστασις πόσης ἀνδροῦ ἴδεας, προκειμένου δὲ περὶ παραστάσεως, καταλαμβάνεις ὅτι τὸ φιλοθεάμον κοινὸν τῶν ἐκλογέων δὲν δύναται νὰ στερηθῇ αὐτῆς! Τὸ σύμβολον εἶναι ἡ πίστις καὶ διὰ τοῦτο καθὼς γνωρίζεις ἡ ἐν Νικαίᾳ σύναδος τῶν 318 θεοφόρων πατέρων ἐφρόντισε πρὸ παντὸς ἀλλοῦ νὰ συντάξῃ τὸ σύμβολον τῆς πίστεως.

— Καὶ μήπως δὲν ὑπάρχουν σύμβολα;

— Ποτα; αἱ κόκκιναι σημαῖαι; Μὴ δμιλήσεις περὶ παρακλῆση περὶ σημαῖων, διότι αὐταὶ εἶναι πράγματα ἀνακόλουθον. Φαντάσου διτὶ ὁ ίστος ἐπὶ τοῦ δποίου ἀναρτώνται αἱ σημαῖαι ὅστις κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ εἶναι ὑψηλός λέγεται κατότο!

Ἐνόρμεσα διτὶ ἐδικαιούμενην νὰ γελάσω πλὴν ὁ φίλος μου μὲ διέκοψεν αὐστηρῶς.

— Μὴ γελάς! μοῦ εἶπεν, ἐμὲ μοῦ συμβαίνουν πράγματα ὅλῳ τραγικῷ σύμερα πρωὶ πρωὶ εἶδε τὴν γειτόνισσά μου τὴν μαρμή, τὴν 'ξεύρεις δάλι μὲ κόκκινο φουστάνι καὶ ἡθέλησε ν' ἀστειευθῇ: «Είσαι σὸν ματα κόκκινη!» τῆς ἐφωναξακ' ἀλλ' ὁ σύζυγός της, ὅστις εἶναι ἀστυνομικός κλητήρο προσεβλήθη νομίζων διτὶ τὸν εἴπεις ἀντιπολιτευόμενον καὶ μοῦ ἐπετέθη!

— Τότε λοιπὸν νὰ ψηφίσῃς τὴν ἐλαίαν!

— Αστείεσκε; 'Η ἐλαία, τὸ σύμβολον τῆς Ειρήνης! Τῆς Ειρήνης ἀκούεις; τῆς φρικαλέας ἀκείνης ὑπηρετρίας, ἣτις πέρυσιν ἐνθυμεῖσαι μὲ κατεδίωξε διὰ τοῦ σαρώθρου μέχρι τῆς πλατείας τῆς Όμονοίας σχεδόν, διότι ἐτόλμησε νὰ τῇ ἀποτείνω ἐναὶ ἐρωτικὸν χαιρετισμόν! "Οχι, φίλε μου, ἀς χαροῦν τὴν ἐλαίαν των. ἔγω δὲν εἴμαι βέβαιος φιλεταίμων.

— Ήρχισα ν' ἀνησυχῶ, σχι διὰ τ' ἀποτρόπαια λογοπαίγνια τοῦ Λουκᾶ ἀλλὰ διὰ τὴν ἐκβασιν ἦν ἡδύνατο νὰ λαβῇ τὸ πράγμα. Σημειωτέον διτὶ τὴν προτεραίων είχον παρουσιασθῆ εἰς ἐναὶ τῶν ισχυρῶν ὑποψηφίων ως κομματάρ-

χης μέγκι σημαίνων καὶ τῷ ὑπερσχέθην τὴν συνδρομὴν μου, ἀφοῦ μοὶ ὑπερσχέθη καὶ αὐτὸς τὴν προστεσίαν του ὅπως ἐπιτύχω δημοσίειν θέσιν ἦν πρὸ καιροῦ ζηλεύων. Επειδὴ ἔγω δὲν ἔχω φῆφον, ως ἐπεροεπαρχιώτης, ἡλπίζον τούλαχιστον ἐπὶ τὴν φῆφον τοῦ Λουκᾶ, βασιζόμενος εἰς τὴν παλαιὰν φιλίαν καὶ οἰκειότητά μες. Αὐτὴ ἡ φῆφος ὅτο τὸ μόνον μου ἐκλογικὸν κεφάλαιον ως ισχυροῦ κομματάρχου, είχα δὲ προσπαθήση πάση δυνάμει νὰ τὴν ἔξασφαλισω. 'Αλλοίμονον ἂν τὴν ἔχον καὶ αὐτήν!

— Μὰ σᾶν τὶ σύμβολα ἡθελεῖς; πὸν ἥρωτησα.

— Πλέον ζωντανό, φίλε μου, πλέον πραγματικό, νὰ ἐμπνέουν! Τὶ ὀράσιν πρᾶγμα θὰ ἔτοιξαφνα ἀν ἀντὶ τῶν γελοίων αὐτῶν καὶ ἀσημέντων σύμβολων τῶν σημαῖων καὶ τῆς ἐλαίας ἔξελεγαν ἀντικείμενα ἔχοντα πολὺ στενότεραν καὶ ἐπωφελεστέραν σχέσιν μὲ τὴν ζωὴν π. χ. ἀν ἐτίθετο ἀνωθεν τῆς ἐλαίας ἔνας δέρτος λευκότατος, ροδοκόκκινος, καλοψημένος, δ συνδυασμός θὰ ἐφαίνετο ἀρτιος καὶ ἀκματος. ἐν τεμάχιον ἐκλεκτοῦ τυροῦ, θὰ ἐδήλου εὐγλώττως ὅτι ὁ συνδυασμός ἐμφορεῖται ὑπὸ ὄρχων σύντετον. ἐν καλόν ροδόχρους μῆλον, θὰ ἐσημαχίνειν ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῶν διὰ τοῦ σημείου τούτου διακρινομένων ἡθελεν ἀποφέρη καρποὺς αἰσιούς...

Καὶ ἐνῷ Ἐλεγε ταῦτα οἱ ἀνησυχῶς περιστρεφόμενοι ὄφθαλμοι του διέκρινον εἰς μίαν ἀκραν ξηρότατον τεμάχιον ἀρτου, λείφαντον δείπνου παρελθουσῶν ἡμερῶν. Ὅρμησεν ως ἵερας ἐπ' αὐτοῦ, τὸ ἥρπασε, τὸ ἐκαθάρισεν ἀπὸ τοὺς ἐπ' αὐτοῦ μύρμηκας καὶ ἥρχισε νὰ τὸ τρώγῃ μετ' ἀκράς ὀρέξεως, μετ' εὐδαιμονίας ἐμφαινούσης ὅτι οἱ τρισκόντα δύο καὶ πλείονες ὄδοντες του πρὸ πολλοῦ δὲν είχον ἀσχοληθῆ εἰς τὴν ἀδιάκοπον καὶ προσφιλῆ των ἀσκησιν.

Φαεινὴ ἰδέα ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν μου. Επήδησα ἀμέσως ἐκ τῆς κλίνης μου, ἐνεδύθην ἐν τάχει καὶ ἔξιλθον κράζων εἰς τὸν ἀναμηρυκώμενον φίλον μου:

— Περίμενε με! ἔφθασα.

Μετέβην εἰς τὸ σητικρυ παντοπωλεῖον καὶ ἐπέστρεψα μετ' ὄλιγας στιγμαῖς φέρων εἰς χειρας τύλιγμα ἐκ χάρτου, ἐμπεριέχον βαρέα τινὰ ὄπωσον ἀντικείμενα ἐπιμήκη, ὀπέρ ενεγείρισα εἰς αὐτόν.

— Τί εἰν' αὐτό; μὲ ἥρωτησεν ἀπορῶν.

— Είναι τὸ σύμβολον σου! ἀπήντησε μὲ φωνὴν ἐπίσημον. 'Ανδρίζου καὶ ὑπεγε νὰ μετάσχῃς τοῦ ἀγῶνος: EN TOΥΤΩ, ΛΟΥΓΚΑ, NIKA!

Ο Λουκᾶς μὴ δυνηθεῖς ν' ἀντιστῆ εἰς τὴν περιέργειαν, ἤνοιξε τὸ τύλιγμα καὶ σύρεν ἐντὸς αὐτοῦ τέσσαρας ἔξαιρετα Δουκάνικα.

Οι ὄφθαλμοι του ἐξήστρψαν ὑπὸ αἰγλῆς ἀπεριγράπτου. 'Εθλιψε τὴν χειρά μου μετ' εὐγνωμοσύνης, ἐπέθηκε τὴν ἀλλην χειρα ἐπὶ τῆς καρδίας του καὶ μετὰ τὴν περιέργη ταύτην χειρονομίαν, ἔξιλθε μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος μεθ' ἡς είσελθη εἰς τὸ δωμάτιον μου.

Καὶ ίδοὺ τίνι τρόπῳ νομίζω ὅτι ἔξησφαλισκ τὴν φῆφον τοῦ φίλου μου Λουκᾶ, ἐνταυτῷ δέ, ἀν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν ἔσται κατὰ τὰς προσδοκίας μου, καὶ τὴν θέσιν ἦν ἀπὸ καιροῦ ἐπιδιώκω καὶ ἡτις εἶναι — σᾶς τὸ λέγω ἐμπιστευτικῶς — ἐπιτηρητής τῆς εἰσπράξεως τῶν διοδίων εἰς τὰς ὁδοὺς αἵτινες θὰ χαραχθῶσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἦν κατέχει ἡ Κωπαΐ.... μετὰ τὴν ἀποξήρανσιν της!

— Άββαυούμ